

или желаятъ въз основа на добититѣ познания да градятъ по-нататѣкъ своето образование. Тѣ сами чувствуватъ, че иматъ нужда отъ повече знания, повече отъ тия, що дава училището. Особено практически.

*

Друга една характерна проява на читалището е уреждане на читалня. Днесъ, въпрѣки че книгата не е много скъпа, тя не е станала достояние на всѣки грамотенъ човѣкъ. А не е било далечъ времето, когато книгата е била не само скъпа, но и мѣчно се намирала. Рѣдки сж били тия щастливци, които сж можали да я четатъ. Преди откритието на книгопечатането тя е била писана съ рѣка. И колко мѣчно минавала една книга отъ едни рѣце въ други! За примѣръ нека вземемъ историята на Отецъ Паисий. Той, следъ като написа своята история, трѣгна по цѣла бѣлгарска земя да я разнася отъ човѣкъ на човѣкъ да я преписватъ. Можемъ да си представимъ голѣмата трудностъ, що сж сръщали хората, за да четатъ неговото слово. И сѣ пакъ тя се е чела съ гореща любовъ и увлѣчение.

Днесъ книгата не се чете, макаръ че е достъпна за всички. А между младежта не се забелязва оня интересъ къмъ просвѣта и четене на книги. Всички младежи почватъ съвсемъ отъ рано да се интересуватъ отъ хорото, отъ седѣнкитѣ и отъ ергенския животъ. Защото нѣма другъ нѣщо по-силно, което да ги увлича.

При наличността на читалище съ добре наредена библиотека, тѣ сами ще почувствуватъ нуждата отъ просвѣта. Нека сега разгледаме, каква е ползата отъ четенето на книгитѣ. Най-напредъ тѣ сж неизчерпаемъ източникъ на знания. Благодарение на книгата ние имаме възможностъ да четемъ творенията на най-голѣмитѣ мислители, които сж живѣели отдавна преди насъ. А безъ книгитѣ кой щѣше да ни разкаже за тѣхъ? Книгитѣ сж живи свидетели на нѣкогашенъ животъ. Отъ друга страна ние знаемъ, че и днесъ, както въ всѣка една областъ на науката, изкуствата и техниката, презъ различнитѣ епохи сж ставали открития. Какво би станало съ тѣхъ, ако не сж записвани въ книгитѣ? За насъ остава да ги потърсимъ и да се ползуваме.

Книгитѣ иматъ и друго значение. Тѣ сж най-добритѣ ни приятели. Съ тѣхъ човѣкъ може да се разговаря като съ събесѣдникъ. И често пѣти, кога човѣкъ е неразположенъ или не намира, съ какво да използва времето, той чете, и днитѣ минаватъ незабелязано.

Не трѣбва да забравяме, че има книги както съ добро, така и съ лошо съдържание. Ние трѣбва да бждемъ много внимател-